

Fagus engleriana

Šířka	12-15m
Podzimní zbarvení	Žlutá
Trny	Žádný
Jedovatost	Obvykle není jedovaté pro lidi, (větší) zvířata
Zadláždění	Netolerující zadláždění
Zóna otužilosti	6b (-20,5 do -17,8 °C)
Ostatní odolnost	Odolné mrazu (WH 1-6), Odolné větru
Tvar	Vysokokmen, Zavětvěný strom

Fagus engleriana, buk Englerův, je méně častý strom, dorůstající výšky až 15 m. Vytváří rozložitou, vejčitou až téměř kulovitou korunu. Kůra je nápadně hladká a tmavě šedá, u dospělých jedinců se stává mírně zbrázděnou. Letorosty jsou leskle hnědé. Eliptické až oválné listy o délce 4–9 cm mají protaženou špičku a modrozelenou barvu; jejich namodralý odstín je patrný zejména na rubové straně. Na podzim se vybarvují do nádherné žlutohnědé. Květenství je nenápadné. Po odkvětu strom tvoří dlouze stopkaté, vejčité bukvice o velikosti cca 1,5 cm, uzavřené v číškách s tenkými, špičatými ostny. Jedná se o působivou solitéru se široce rozprostřeným kořenovým systémem. Roste na úrodných půdách, které umožňují dobré prokořenění. Dobře odolává větru, ale nesnáší větry z přímořských oblastí. Rašení listů je závislé na klimatických podmínkách a časnější rašení přitom obvykle souvisí i s dřívější sklizní bukvic.